

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Михайлова Т.В., студ.

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.П. Близнюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

У системі складових елементів фінансової стабільності підприємства фінансова стійкість займає одне із головних місць. Фінансова стійкість – це такий стан фінансових ресурсів, за якого раціональне розпорядження ними є гарантією наявності власних коштів, стабільної прибутковості та забезпечення процесу розширеного відтворення. Фінансова стійкість впливає на досягнення підприємством фінансової рівноваги та фінансової стабільності. Для забезпечення фінансової стабільності підприємства необхідно визначити конкретний рівень фінансової стійкості та здійснювати її кількісну оцінку.

Фінансову стійкість підприємства оцінюють за допомогою абсолютних і відносних показників. Виділяють три методичних підходи щодо визначення фінансової стійкості за відносними показниками: коефіцієнтний; агрегатний; інтегральний.

Суть коефіцієнтного підходу оцінки фінансової стійкості підприємства полягає в обчисленні та аналізі низки фінансових коефіцієнтів. Ці коефіцієнти поділяють на два блоки: коефіцієнти капіталізації, що характеризують фінансовий стан підприємства з позицій структури джерел коштів; коефіцієнти покриття, які характеризують фінансову стійкість з позицій витрат, пов'язаних з обслуговуванням зовнішніх джерел залучених коштів.

Агрегатний підхід ґрунтується на визначенні фінансової стійкості на основі агрегатів. Такий методичний підхід є доповненням до наведеного вище, оскільки виділяють чотири типи поточної фінансової стійкості підприємства: абсолютна стійкість, нормальна стійкість, нестійкий (передкризовий) фінансовий стан, кризовий фінансовий стан. Інтегральний підхід дає змогу дати інтегровану оцінку ступеню фінансової стійкості.

Одним з найважливіших чинників досягнення фінансової стійкості підприємства є оптимізація складу та структури капіталу підприємства, власних та позикових фінансових ресурсів, а також політика управління джерелами формування капіталу підприємства. У цьому зв'язку важливим є чинник умілого використання ефекту фінансового левериджу і забезпечення оптимізації структури капіталу підприємства.